

Selma fra Øen

025
Folkelivsbillede i 3 Akter

Selma fra Øen.

PERSONERNE:

Jon Erikson, Farmer	Hr. Rasmus Ottesen
Flora	Fru Jacoba Jessen
Lisa	— — — — —
Oscar	Hr Gerhard Jessen
Hans Børn.	
Erich Persson	Hr Bertel Krause
Selma, hans Datter	Frk. Emilie Sannom
Jørn	Hr Emanuel Gregers

Optaget af Akts. Filmsfabriken „Danmark“.

Langt ude i Vesten ligger en Handelsstation, der ejes af den rige Fårmer Jon Erikson, der sammen med sin Søn Oscar leder saavel Handelen som det store Gaardbrug, der hører til; kun ved et smalt Vand er Jon Eriksons Bedrift adskilt fra en lille Ø — kaldet Fiskerøen, hvis Befolkning — som Navnet antyder væsentligst Fiskere — er Jons vigtigste Kunder.

Som Følge heraf gør han ofte Smaaarejser til Øen, og paa en af disse har han, der nylig er bleven Enkemand, set for dybt i den smukke Selmas — Erik Persons Datters — Øjne; hun skal være hans anden Hustru, beslutter han.

Selma er imidlertid forelsket i en ung Fisker, Jørn, der er i hendes Faders Tjeneste, og da Erikson anholder om hendes Haand, siger hun „Nej“.

Erikson tager rasende tilbage fra Øen; hans forsmaaede Følelser vender sig til Had, og da et Tilfælde afslører for ham, at Folkene paa Øen — som Følge af Fattigdom — har ladet sig lede paa gale Veje, beslutter han at hævne sig. Han og Sønnen Oscar sejler da en Nat, hvor Folkene paa Øen netop er ude paa deres ulovlige Færd, af Sted for at gribe dem paa fersk Gerning. Det lykkes, og for at redde Faderen og den Elskede, lover Selma at blive Eriksons Hustru; men Jørn, der maa ofre sin Lykke, bærer fra

det Øjeblik Hadet til Erikson i sit Hjerte. Hans Kærlighed til Selma varer ved, og selv efter at hun er draget bort fra Øen til sit nye Hjem, lader den ham ikke Ro; han opsøger hende atter og atter og forestaar hende at flygte bort fra ham, der har ranet deres Lykke. — Lige før en saadan Sammenkomst drager Erikson netop til Byen i Forretningsanliggende. Jørn, der i en Skov venter paa Selma, ser ham køre forbi paa Landevejen, Hadet slaar ud i lys Lue, han taber Besindelsen og lægger an for at rydde Dødsfjenden af Vejen; da glider Selma ind ved hans Side, slaar Geværret til Jorden og siger: „Jeg kunde aldrig tilhøre en, der havde myrdet.“ Da Jørn trænger ind paa hende, siger hun: „Hav Taalmodighed, du ved, jeg elsker kun dig — jeg skal blive fri — og blive din“.

Men Jørn pines, hun maa ikke være sammen med den Mand mere. Han beslutter da at passe Erikson op paa Hjemvejen og tvinge ham til at give Selma fri. Ved en Kro sker dette Møde, og da Erikson, der er i løftet Stemning, ser Jørn, haaner han denne til en tilfældig Fremmed, og fortæller om „Folkene fra Øen“s forbryderiske Fortid. Dette er den lille Draabe, der faar Bægeret til at flyde over. Jørn, der vilde have bedt om Selma, tørster nu i sin ungdommelige Hidsighed efter Hævn.

Hjemme paa Gaarden er der hændt en alvorlig Katastrofe. Eriksons yngste Datter, den lille pukkelryggede Lisa, bliver under et Ophold i Marken overfaldet af et Uvejr; angst søger hun Ly i en gammel Stenhytte, men netop i denne slaar Lynet ned, hun er spærret inde. Under denne Indespærring bliver hun Vidne til, at Jørn fortæller Selma, at han vil passe Erikson op, og om nødvendigt med Magt tvinge ham til at give Afkald paa hende. Den lille er ude af sig selv af Fortvivlelse, hun hører Anslaget mod Faderen, men kan ikke komme ud at hjælpe ham, hun synker sammen af Træthed og Angst. — Hjemme paa Gaarden savner man hende, og da Hyrdedrengen, med hvem hun er taget hjemmefra, kommer alene tilbage, anes der Uraad, og Broderen Oscar drager med Folkene ud for at søge efter hende. Da hun findes, forklarer hun, i hvor stor Fare Faderen svæver, og Oscar styrter af Sted.

I den øde Skov passer Jørn Erikson op; da denne kommer kørende, springer han op i Vognen; det kommer til en Kamp imellem dem, og under denne styrter begge ud over Vognen og ned paa Jorden. I yderste Raseri forlanger Jørn Selma tilbage. Erikson, der har

slaaet Hovedet til Blods ved Faldet mod Jorden, har netop Kraft nok til at sige: „Aldrig!“ da han synker besvimet sammen.

Efter et spændende Ridt og en vild Kørsel med fire Heste naar Oscar Stedet, hvor Jørn og Erikson har kæmpet deres Kamp. Jørn opdager Vognen, der kommer i vild Fart, og da Erikson stadig er besvimet, og Jørn er bange for, at Ulykkestilfældet kan have Mistanke paa ham for Mord, skjuler han Erikson imellem Træerne og flygter til Savværket for at hente Selma. Oscar finder imidlertid sin Fader og faar at vide, at det er Jørn, der har overfaldet ham, og da Oscar samtidig fortæller, at Selma er vidende om det hele og længe har holdt til med Jørn, beslutter Erikson, at det skal være forbi. — Selma jages bort fra Gaarden, men Jørn skal gribes, og Folkene sætter til Hest af Sted for at fange ham. En Jagt paa Liv og Død begynder, under denne vinder Forfølgerne ind paa Jørn, men i sin Iver for at se efter dem, er han uagtsom et Øjeblik, hans Hest styrter mod et Træ, han gribes af fremstaaende Grene, rives af Sadlen og styrter mod Jorden. Forfølgerne kommer over ham — for sent — Jørn har sonet sine Vildfarelser med sit Liv. —

Paa Vejen til Handelsstationen møder Selma sidste Gang sin Elskede; de føres begge til den Mand, der har forspildt deres Liv, og medens han — for sent — erkender, at Kærlighed ikke kan fremtvinges, drager Selma med Døden i Hjertet tilbage til Øen, hvorfra hun kom.

